

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἑσωτερικοῦ:
Ἐτησίαν 2 ἑκατ. 15
Ἐξαμηνίαν » 8
Ἑξωτερικοῦ:
Ἐτησίαν πρῶτα 20
Ἐξαμηνίαν » 12

Αἱ συνδρομαὶ πᾶσι πῶσι εἰς
διεθνεῖς ταχυδρ., ἐπιστολὰς καὶ
γραμματὰ τῆς βουλῆς, τραπεζῆς
δι' ἐπιστολῆς/ἐπὶ συντάσει.

Τὰ γραφεῖα τῆς «Ὀδησσοῦ»
ἐν τῇ ᾧ τμήματι Ἀριθ. 534.

ΟΔΗΣΣΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ-ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ

ΕΚΔΙΟΜΕΝΗ ΤΡΙΤΗΝ, ΠΕΜΠΤΗΝ ΚΑΙ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

X. Α. ΛΑΜΠΡΙΔΗΣ

ΤΑ ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΑ ΦΥΛΛΑ ΤΙΜΩΝΤΑΙ ΛΕΒΟΥ.

Ἀπευθυντέον: Α la direction du Journal «Ὀδησσοῦ».

ΦΥΛΛΟΝ ΤΟΥ ΠΑΡΕΛΘ. ΕΤΟΥΣ ΤΙΜΑΤΑΙ 5 ΛΕΒΩΝ

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Ἐν τῇ ᾧ σελίδι ὁ στίχος λ. 2
Ἐν τῇ β. » » » » 1
Ἐν τῇ γ. » » » » 25
Ἐν τῇ δ. » » » » 50

Διὰ διαρκεῖς ἀγγελίας γίνονται
ἰδιαιτέραι συμφωνίαι

Τὰ πρὸς τὴν «Ὀδησσοῦ»
ἀποστελλόμενα χειρόγραφα
δηλοῦνται τὸν τόπον τῆς προε-
λεύσεως καὶ ὄντα ἐνυπόγραφα
δὲν ἐπιστρέφονται, τὰ δὲ μὴ
τοιαῦτα δὲν λαμβάνονται
ὑπ' ὄψιν.

Ο ΜΑΥΡΟΓΕΝΗΣ
ΠΑΣΣΑΣ

Παράδοξος εἰδησις διαβιβάζεται ἐκ
Κων/πόλεως. Ὁ Μαυρογένης πασσάς
ἀρχίατρος τῆς Α. Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου
συνελήφθη πάντα δὲ τὰ ἐγγράφια του
κατεσχέθησαν.

Ὁ Μαυρογένης πασσάς εἶναι υἱὸς τοῦ
ἀπαγχονισθέντος κατὰ τὴν ἐπανάστασιν
τοῦ 1821 Μαυρογένης. Τότε ὁ Μαυ-
ρονένης πασσάς ἦγε τὸ δέκατον ἔτος
τῆς ἡλικίας του καὶ ἐνθυμεῖται ἀκριβῶς
τὰς τρομερὰς σκηνὰς τῆς Κων/πόλεως
τὴν καταδίκην τοῦ πατρὸς του καὶ τὸν
ἀπαγχονισμόν αὐτοῦ. Ἐκτοτε ἐκπαιδεύ-
θεις ὑπὸ τῆς μητρὸς του ἐν Βιέννῃ ἐ-
γένετο ἰατρός καὶ διεκρίνετο μεταξὺ
τῶν ἰατρῶν τῆς Κων/πόλεως προσλη-
φθεὶς ἐν τῇ Αὐλῇ. Ἐπὶ τῆς Βασιλείας
τοῦ Χαμίτ ὁ Μαυρογένης πασσάς εἶχε
καταστῆ τόσον οἰκείος τοῦ Σουλτάνου
ᾧ στε. αἰσθηχέτο ἐν τῇ ἰδιαιτέρῃ αὐτοῦ
γραφείῳ ὡς στενὸς φίλος καὶ διέμενε
παρ' αὐτῷ καθήμενος. Ἡ εὐνοία τοῦ
Σουλτάνου τὸν εἶχε καταστήσει πανί-
σχυρον. Ὅσακις ὁ Σουλτάνος ἠσθένει
ἢ ὑπῆρχεν ὑπόνοια νόσου, ὁ ἀρχίατρος
ἐκοιμάτο εἰς τὸ παραπλευρὸς δωμάτιον
τοῦ Σουλτάνου. Ἡ φιλία δὲ αὕτη τοῦ
μονάρχου δὲν εἶχεν ἐλαττωθῇ οὐδὲ ὅπως
ἐκτοτε, δι' ὃ ἡ εἰδησις τῆς συλληψέως
αὐτοῦ ἐπροξένησε γενικὴν κατάπληξιν,
οὐδὲ δύναται νὰ ἐξηγηθῇ ἡ φυλάκισις
αὐτοῦ ὑπερβάσως ἤδη τῆς ἡλικίας του
καὶ ἀπὸ πολλοῦ παρητημένου τῆς πο-
λυκυμάντου ἀνατολικῆς πολιτικῆς.

Ὁ Μαυρογένης πασσάς κατὰ πλῆ-
σιον τοῦ Γιλδίζ Κιόσκ, ἐν μεγάρῳ ὅ-
περ εἶχεν οἰκοδομήσει ὁ Σουλτάνος
διὰ τὸν ἀρχίατρον του ἀπειροὶ δὲ ἐπ-
ήρχον αἱ ἐνδείξεις τῆς εὐνοίας τοῦ
Τούρκου μονάρχου πρὸς αὐτόν. Ἐν τῇ
κατοικίᾳ ταύτῃ τοῦ γέροντος αὐλικοῦ
συνηθροίζετο ὅλη ἡ ἐξέχουσα τάξις τῆς
τουρκικῆς πρωτεύουσας αἱ δὲ συνανα-
στροφαὶ αὐτοῦ εἶχον κατασταθῇ παροι-
μώδεις. Εἰς τὸ μέγαρον τοῦτο ὑπάρχει
εἰκὼν παριστάνουσα τὸν ἀπαγχονισμόν
τοῦ πατρὸς του. Ὁ Μαυρογένης πασ-
σάς ἐξήγησε τὴν ἰδέαν παρὰ τοῦ Σουλ-
τάνου νὰ ἀνυψήσῃ ἐν τῇ οἰκίᾳ του
τὴν εἰκόνα ταύτην, οὗτος δὲ παρέσχεν
αὐτῷ ταύτην, ἐκ συγκαταβάσεως πρὸς
φίλον, ὀνύμπει σήμερον ἐν ταῖς φυ-
λακαῖς.

Ἡ ἱστορία τοῦ Γιλδίζ Κιόσκ εἶναι
μεστὴ τοιοῦτων ἀπροσδοκῆτων μετα-
πτώσεων καὶ οὐδεμίαν τούτου ἕνεκα
ἐγέννησεν ἀπορίαν τὸ γεγονός τῆς συλ-
λήψεως τοῦ Μαυρογένης πασσά. Ὁ
διακεκριμένος ἀρχίατρος, κατὰ πᾶσαν
βεβαιότητα ἐπесе θύμα σκευωρίας ἐξ-
υφανθείσης ὑπὸ τῶν ἐχόντων συμφέρον

νὰ μηδενίσωσι τὴν ἐπιρροὴν τοῦ Μαυ-
ρογένης ἐν ταῖς σκέψεσι καὶ ταῖς ἀπο-
φάσεσι τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν πιστῶν. Ὁ
Χαμίτ, ἐκτὸς τῶν πολλῶν ἀδελφῶν, αἰ-
νινες κοσμοῦσιν αὐτόν, ἔχει δυστοχῶς
εἰς μέγιστον βαθμὸν τὸ ἐλάττωμα τῆς
δυσπιστίας, καὶ δημιουργεῖ ἀπανταχοῦ
συνωμώτας, ἀπειλοῦντας τὴν ζωὴν τοῦ
ἢ ὑπονομεύοντας τὸν θρόνον του.

Καὶ ὁ Μαυρογένης πασσάς τῆς αὐτῆς
τινὸς σκευωρίας ἐγένετο θύμα. Ἡ συλ-
λήψις του δὲ καὶ ἡ ἐνεργηθεῖσα κατὰ-
σχισις τῶν ἐγγράφων του μαρτυροῦσιν
ὅτι ἡ σκευωρία ἐξυφάνθη ἐπιτηδεύσας.
Ἐπιδέξιοι ραδιοῦργοι δὲν ἦτο δύσκολον
νὰ παραστήσωσι καὶ τὸν Μαυρογένην
ὡς συνωμότην. Ἐν τοῦτοις ἐλπίζομεν
ὅτι δὲν θὰ βραδύνῃ ν' ἀναλάβῃ ἡ ἀ-
λήθεια καὶ νὰ καταλύῃ ἡ συκοφαντία,
πρὸς ἀπαλλαγὴν τοῦ Μαυρογένης, ἀν-
δρὸς ἀνικάνου εἰς συνώμοσις, ἄρρωσ-
μένου δὲ εἰς τὰ συμπερόντα καὶ τὴν
ὑπηρεσίαν τοῦ Σουλτάνου.

Κατὰ τὰς τελευταίας πληροφορίας ὁ
Μαυρογένης συνελήφθη διαβληθεὶς εἰς
τὸν Σουλτάνον πιθανῶς ὑπὸ τῆς ἀπο-
πεμφθείσης Ἑβραίας συζύγου του, ὅτι
συντάσσει Σουλτανικὰ ἀπομνημονεύμα-
τα. Τούτου ἕνεκα ἐνηργήθη αἰφνιδίως
ἔρευνα εἰς τὴν οἰκίαν του, ὡς καὶ εἰς
τὴν οἰκίαν τῆς Ἑβραίας συζύγου του,
δὲν ἐγνώσθη ὅμως ἂν εὑρέθησαν τὰ
ζητούμενα ἀπομνημονεύματα. Ὁ Μαυ-
ρογένης κατέφυγεν εἰς τὴν ῥωσικὴν
πρεσβεῖαν ζητῶν ἄσυλον. Ὁ ῥωσσοῦς
πρεσβευτὴς ἐδήλωσεν αὐτῷ ὅτι δὲν δύ-
νεται νὰ τῷ παράσχῃ τὴν ζητούμενην
προστασίαν, διότι εἶναι Τούρκος ὑπὲρ-
κοος, τὸν συνεβούλευσεν ὅμως νὰ με-
ταβῇ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ γραμματέως
τῆς πρεσβεῖας καὶ νὰ παραμείνῃ ἐκεῖ
τυγχάνων ἰδιωτικῆς ὅπως φιλοξενίας.
Ὡς ἐννοεῖται, ὁ γραμματεὺς τῆς πρε-
σβεῖας δὲν ἰδύνατο ἢ νὰ παραδώσῃ
αὐτόν, ἐδήλωσεν ὅμως ὅτι ἡ ῥωσικὴ
πρεσβεῖα ἐνδιαφέρεται ἀμέσως περὶ τῆς
προσωπικῆς ἀσφαλείας του. Ὁ Μαυρο-
γένης κρατεῖται ἐν τοῖς ἀνακτορικοῖς.

Ο ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΑΒΕΛΛΑΣ

Συζήτησις περὶ τοῦ καταστίκτου
ἀνθρώπου.—Πρὸ 25 ἐτῶν.—Ἡ περι-
ουσία του.—Ἡ διαθήκη του.—Ἡ ἐν
Χαλκίδι συνάντησις.—Ἡ περιουσία
μετὰ τῶν συγγενῶν.

Ἡ ὑπὸ τοῦ «Λαττωῦ» ἀνηγραφεῖ-
σα τὸ πρῶτον εἰδησις περὶ τῆς μυ-
θιστορικῆς ἀναγνωρίσεως τοῦ κατε-
στάν Κωστάντη, τοῦ καταστίκτου ἀν-
θρώπου, ἀπατελεῖ τὸ θέμα τῆς συ-

ζητήσεως καὶ ἐν Δακελείᾳ. Διάφο-
ροι ὑποθέσεις ἐγίνοντο ἐπὶ τῆς πα-
ραδόξου ταύτης ἱστορίας καὶ ὁ βα-
σιλεὺς, ὅστις ἐπρόκειτο νὰ δεχθῇ
ἐκ περιεργείας ἐν Τατάρῳ τὸν κα-
τάστικτον ἄνθρωπον, πιστοποιουμέ-
νης τῆς γενομένης ἀνακαλύψεως, θὰ
δεχθῇ ἔτι εἰς ἀκρόασιν τὸν υἱὸν
τοῦ στρατηγοῦ Τζαβέλλα.

Ὁ Τζαβέλλας ἔχει τὴν μνήμην
ὀλίγον ἐλλιπῆ, ἀλλὰ κατὰ διαλείμ-
ματα ὅμως ἐνθυμεῖται πολλὰ ἐπει-
σόδια τῆς παιδικῆς του ἡλικίας, καὶ
ἄλλα τῶν περιπλανήσεών του σχε-
τικὰ πρὸς τὰς ἀναμνήσεις τῆς οἰ-
κογενείας του. Τὸν ἡρώτων πῶς δὲν
ταῖς ἔγραψε τοῦλάχιστον ἅπασι, ἵνα
τοῦς πληροφορήσῃ ἐπὶ ζῇ, καὶ ἀ-
πῆντησεν εἰς τὴν ἀδελφὴν του κ.
Καλλιόπην Κριεζώτου.

— Ἐνόμισα πῶς εἶχες πεθάνει
καὶ σύ. Ἐδὼ καὶ 25 χρόνια σοῦ-
στεῖλα ἄνθρωπον, κάποιον Ἰωάννην
Μπούρρη, ἀπ' τῇ φυλακῇ τοῦ ἡ-
μου νὰ σοῦ εἰπῇ ποῦ καὶ πῶς εὐ-
ρισκόμουν· ἀλλ' ἀφοῦ εἶδα πῶς
καλεῖς δὲν με' θυμότανα, ἐνόμισα
πλεῖα πῶς εἶχες πεθάνει καὶ σύ.

Καὶ ὅντως ἡ κ. Κριεζώτου ἐνθυ-
μεῖται ὅτι πρὸ εἴκοσι καὶ πλέον ἐ-
τῶν ἤκουσε τοιαύτην φήμην δια-
δοθεῖσαν ἐν Χαλκίδι, ἀλλὰ δὲν ἤ-
δυνήθη νὰ εὗρῃ τὸν πρῶτον δια-
δώσαντα αὐτὴν οὕτε νὰ βεβαιωθῇ
περὶ τῆς ὑπάρξεώς του, μολονὶ
πλεῖστοι πρὸς ταῦτα κατεδύθησαν
ἐνέργειαι.

Φαίνεται ὅτι ὁ κατάστικτος ἄν-
θρωπος εἶναι πλουσιώτατος. Κατὰ
τὰς βεβαιώσεις του ἔχει ἐν τῇ ἐν
Παρισίσις Τραπεζῇ τοῦ Ρότσχίλδ
κατατεθειμένας 200,000 φρ. καὶ ἰ-
σαριθμούς χιλιάδας στοιγίζουσιν τὰ
κοσμήματα αὐτοῦ κατατεθειμένα ἐν
τῇ αὐτῇ τραπεζῇ.

Βεβαιώσεν ἐπίσης ὁ ἴδιος ὅτι
ἔχει κάμει διαθήκην, διὰ τῆς ὁποί-
ας καταλείπει τὴν περιουσίαν ταύ-
την εἰς διάφορα φιλάνθρωπα κα-
ταστήματα.

Ὁ ἐν Χαλκίδι ἀνταποκριτὴς τοῦ «Λα-
ττωῦ» γράφει τὰ ἐπόμενα περὶ
τῆς αὐτοῦ ἀφίξεως τοῦ τέως κα-
πετάν Γεώργη.

Ὁ Δημήτριος Τζαβέλλας ἀφίκε-
το εἰς Χαλκίδα, συνοδευόμενος ὑπὸ
τοῦ ἀναψιὸ Σπυρίδωνος Κριεζώτου
κατὰ τὴν ἀποδιδάσιν ἡ ἀποβάθρα
ἔγχευε κόσμου. Ὅλοι συνωθούντο νὰ
ἴδωσι τὸν ἀνευρεθέντα ὑπὸ τὸσον
παράδοξον περιστασιον υἱὸν τοῦ
Τζαβέλλα. Ὁ κατάστικτος ἄνθρωπος
ἤμα τῇ ἀποδιδάσει του ἠσπασίθη
τὸν γαμβρὸν αὐτοῦ κ. Δ. Κριεζώ-
την, λέγων αὐτῷ:

— Πολλὸ ἐπάχυνες γαμβρέ μου.

Εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Κριεζώτου,
ὅπου μετέβη εὐθὺς μετὰ τὴν ἀφι-
ξίν του ὑπὸ χιλιῶν περίπου ἀνθρώ-
πων μετέβησαν πᾶσαι αἱ ἀρχαὶ τῆς
Χαλκίδος καὶ πολλοὶ ξένοι, μετὰ
τῶν ὁποίων συνδιαλέγετο εὐχαρί-
στως. Ὁ Δημήτριος Τζαβέλλας εἰσερ-
χόμενος ἐντὸς μιᾶς αἰθούσης τῆς
οἰκίας ἐνθα ὑπάρχει καὶ ἐλαιογρα-
φικὴ εἰκὼν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἔ-
στη καὶ ἀπεκαλύφθη καὶ ἐπιθύρσις
λέξεις τινάς, ἐρωτηθεὶς δὲ κατό-
πιν τί ἔλεγε:

— Τοῦ ἐξήγησα συγχώρησιν! ἀπήντησεν.

Ὁ κ. Κριεζώτης ὁ ἐπ' ἀδελφῇ
γαμβρὸς αὐτοῦ, ἀρχαῖος συμμαθη-
τὴς τοῦ Δημητρίου Τζαβέλλα, βε-
βαιῶν ὅτι τὸν ἀναγνωρίζει καὶ οὐ-
δεμίαν ἔχει ἀμφιβολίαν περὶ τῆς
ταυτότητός του.

Μετὰ τινὰ χρόνον ὁ Δημήτριος
Τζαβέλλας συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ
ἐπ' ἀναψιὸ γαμβροῦ αὐτοῦ κ. Ζορ-
μπά καὶ τοῦ ἀναψιὸ τοῦ κ. Σπυρ.
Κριεζώτου θὰ μεταβῇ εἰς Παρισί-
ους, ὁπόθεν θὰ κατέλθῃ εἰς Ἑλλά-
δα ἵνα παραμείνῃ παρὰ τῇ ἀδελφῇ
αὐτοῦ κ. Καλλιόπῃ Κριεζώτου.

Καὶ οὕτω λήγει καὶ ἡ πολυθρό-
νητος αὕτη ἱστορία τοῦ καταστίκτου
ἀνθρώπου.

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

“ΟΔΗΣΣΟΥ”

Ἡ Σύνταξις τῆς «Ὀδησσοῦ» προ-
κειμένου νὰ ἐκδόσῃ ἐπὶ τῷ νέφ
ἔτει 1893 ἡμερολόγιον τὸ πρῶτον
ἤδη ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς της, παρα-
καλεῖ πάντας τοὺς φίλους αὐτῆς ὅ-
πως προσφέρωσι τὸ ἐπ' αὐταῖς εἰς
τὴν σύνταξιν αὐτοῦ.

Τὸ ἐν λόγῳ ἔργον ὁ ἀποτελεσθῇ
ἐξ ἐπτά περίπου τοπογραφικῶν φύλ-
λων ἢ δὲ ὅλη αὐτοῦ θὰ διαιρηθῇ
εἰς ἐπιστημονικὴν, τὸ πλεῖστον ἐκ
τῶν σελίδων τοῦ καθ' ἡμέραν κοι-
νωνικοῦ βίου, μυθιστορικὴν γελοιο-
γραφικὴν καὶ τὰ παρόμοια.

Αἱ σελίδες τοῦ ἡμερολογίου θὰ
ᾤσιν ἀνοικταὶ πᾶντὶ φιλομούσῳ βου-
λομένῳ συνδραμεῖν τὸ ἐν λόγῳ ἔρ-
γον, τὸ πλεονάζον δὲ τυχὸν τῆς ὅ-
λης δημοσιευθήσεται κατὰ περιό-
δους ἐν ταῖς στήλαις τῆς «Ὀδησσοῦ».

Ἐκ τοῦ Γραφείου

Βάρνα, τῇ 30 Οκτωβρίου 1892

«Η ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ ΤΟΙΣ ΒΟΥΛΓΑΡΟΙΣ»

Ἰδοὺ ἡ ἀρχὴ τῆς σοφίαν-τῆς «Σφομ-ποδάς» ἢ «Βουλγαρία τοῖς βουλγά-ροις!». Αὐτὴν μᾶς κοπανίζει καθ' ἐκάστην προκειμένου περὶ ἀναμί-ξεως ξένων εἰς τὰς ἐσωτερικὰς τῆς Βουλγαρίας ὑποθέσεις. Καὶ ἡμεῖς ἀποδεχόμεθα αὐτήν, βέβαιον ὄντες, ὅτι τὰς ἐσωτερικὰς τοῦ Κράτους ὑ-ποθέσεις κανονίζουν ἀνθρωποὶ ἔχοντες ὅπ' ὅψει πρὸ παντός τὸ σὺ μ φ ε ρ ο ν τ ο ὕ λ α ο ὕ ἐξ οὗ πηγάζει ἡ εὐημερία καὶ ἀνάπτυξις ἐκάστου ἔθνους.

Αποροῦμεν ὅμως τῇ ἀληθείᾳ καὶ ἐξιστάμεθα πῶς ἐπιλανθάνονται πολ-λάκις τῆς ἀρχῆς τῆς ταύτης ἢ «Σφομποδά» καὶ ἰδίᾳ ἐπ' ἐσχάτων διὰ τῆς ἀναμίξεως αὐτῆς εἰς ζη-τήματα ὅλως ξένα τῆς ἀρμοδιότη-τός τῆς ἐξ ὧν οὐχὶ μόνον οὐδεμί-αν πραγματικὴν ὠφέλειαν τὸ ἔθνος τὸ βουλγαρικὸν πορίζεται, ἡ ἀρνη-τικὴ δὲ αὐτοῦ βλάβη εἶναι λίαν ἐπαισθητή, δὲν πρέπει δὲ νὰ λησμο-νῇ ἡ «Σφομποδά» ὅτι ἀρνητικῶς ὠφε-λούμενα τὰ τοῦ Δῆμου ἔθνη κατέχουσιν πῶς δὴ ποτε ἐπιφανῆ μεταξὺ τῶν πεπολιτισμένων Κρατῶν. Ὅσον ἐκ τῆς τοιαύτης δὲ ὠφελείας πηγάζει κατὰ δεύτερον λόγον καὶ ἡ θετικὴ.

Τὴν ἀλήθειαν ταύτην πρὸ πολλοῦ ἐγνώρισεν τὸ βουλγαρικὸν ἔθνος, ἔκτοτε δὲ ἐτράπη ὁδὸν σύμφωνον μὲ τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς ἀναπτύξεως τῶν ἐθνῶν, ὁ-ποῖαν δὲ ἀρνητικὴν ὠφέλειαν ἐκ τῆς πολιτικῆς αὐτοῦ ταύτης πορεί-ας ἐπαρτίσθη, μάρτυς αἱ συμπάθει-αι τῆς Εὐρώπης σχεδὸν ὁλοκλήρου αἰτίνες ἀφθόνως αὐτῇ ἐπιδαψιλεύ-ονται.

Δυστυχῶς τὴν ὑπόληψιν ταύτην πρὸς τὸ βουλγαρικὸν ἔθνος, ἀμαυ-ροῦσι ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν τὰ ἄρθ-ρα τῆς σοφίαν-τῆς συναδέλφου, κα-ταγινόμενα περὶ τοιούτων θεωρο-λημάτων, παρόμοια τῶν ὁποίων εὐ-ρίσκει τις εἰς τὰ γελοιογραφικὰ φύλ-λα τῆς ἐσχάτης κοινωνικῆς τάξεως. Ποῖον δὲ τὸ ἐκ τούτου κέρδος τῆς «Σφομποδάς»; Κατώτερα αὐτῆς φύλλα ἀξιοῦνται προσοχῆς ἐκμέρους τοῦ δημοσίου, αὐτὴ δὲ ἡ μέναι συ-νεπτυγμένη πολλάκις ἐπὶ τῆς τρα-πέζης ὡς ἐκ τοῦ ταχυδρόμου πα-ραδίδεται, ἢ ἐλαχίστης ἀξιοῦται προσοχῆς, ἐν ᾧ ὡς ἀξιοὶ ὅτι εἶναι, ὡφείλε νὰ ἐλκύη τὴν μεγαλειτέραν

ἐκ μέρους τοῦ δημοσίου προσοχήν. Ἡμεῖς ἐπόμενοι τῇ προγράμμα-τι ἡμῶν, ὑπὲρ τῆς Βουλγαρίας δὲ καὶ τῶν ἐν αὐτῇ ἰθαγενῶν Ἑλλή-νων ἀφιερώσαντες τὰς ἐλαχίστας ἡμῶν γνώσεις, δὲν δυνάμεθα νὰ σιγήσωμεν πρὸ τῆς τακτικῆς αὐ-τῆς τῆς «Σφομποδάς» μὴ συναδού-σης οὔτε μὲ τὰ συμφέροντα τὰ ἐ-θνικὰ, ἅτινα νομίζει ὅτι ἐξυπηρετεῖ, οὔτε μὲ τὸν ὑψηλὸν σκοπὸν τῆς δημοσιογραφίας ἢς κανὼν καὶ γνώ-μων «ἡ διδασκαλία τῆς ἠθικῆς».

Εἰδομεν τὴν «Σφομποδάν», ἐν τῇ σκανδαλῶ τῷ ἐν Φιλίππουπό-λει Ἑλλήν. προξενείου, πολιτευθεῖ-σαν πολὺ ἀναξίως τῶν δημοσιο-γραφικῶν τῆς ἀξιώσεων, καὶ δὴ διὰ φράσεων λίαν σκανδαλιζόντων τὴν δημοσίαν ἠθικὴν. Τὴν αὐ-τὴν διαγωγὴν ἐπεδείξατο καὶ κατὰ τὴν διακοπὴν τῶν διπλωματικῶν σχέσεων Ἑλλάδος καὶ Ρωμανίας, ἐσχάτως δὲ ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ ὀνο-μάζει τὸν τέως ἐν Βουκουρεστίῳ ἀντιπρόσωπον τῆς Ἑλλάδος κ. Πα-παρηγόπουλον, «Μ π α κ ἄ λ η ν καὶ λ α θ ρ ἔ μ π ο ρ ο ν...». Εφ' αὐτῇ τῇ λέγει, ὅτι ἐν Εὐρώπῃ ὑπάρχου-σι διπλωμάται ὑποβιάζοντες τὴν ἀ-ξιοπρέπειάν τοῦ Κράτους ὁ ἀντι-προσωπεύουσιν μέχρι τοῦ σημείου τοῦ νὰ μετέρχωνται λαθρεμπόριον καὶ θαλαλκίην; Ἡ τιμὴ τοῦ πρωτο-φανοῦς τούτου ἐν τῇ ἱστορίᾳ παρα-δείγματος ἀνήκει τῇ Ἑλληνι ἐν Βουκουρεστίῳ πρέσβει κ. Παπαρη-γοπούλῳ ὅστις ἔφερε δῆθεν διὰ λ)σμὸν τῆς πρεσβείας ἀτελωνίστως ποσότητες ἀποικιακῶν, ἧτις ἐκ τῶν γενομένων ἀνακρίσεων ἀπεδείχθη ὅτι ἦν προαρμμένη διὰ τὸ κατὰστη-μα Ἑλλήνων παντοπώλου

«Θαυμαστὴ ἰκανότης τῇ ὄντι τῆς Ἑλλήν. κυβερνήσεως ἐν τῇ ἐκλο-γῇ τῶν διπλωματικῶν ἀντιπροσώ-πων της οἷον Παπαρηγοπούλων ἐν Βουκουρεστίῳ καὶ χρησιδῶν ἐν Φιλίππουπόλει»

Ερωτῶμεν τὴν «Σφομποδάν», ποῖ-ον τὸ ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐθνικῶν ὠφε-λὸς ἐκ τῶν ἀπρεπῶν τούτων ἐπινο-ημάτων; Αλλοίμονον εἰς τὸν φιλή-συχον βουλγαρικὸν λαὸν ἀναγκάζο-μενον νὰ χωνεύῃ τοιαῦτα ἀηδὴ κα-ρυκαύματα οἷα τὰ ὑπὸ τῆς «Σφομ-ποδάς» παρατιθέμενα αὐτῇ, ἐν οἷς μετὰ πικρίας βλέπει διακυβεύομε-νον τὸ ἐθνικὸν τοῦ γόητρον! Ο λα-ὸς ἀναμένει παρὰ τῆς «Σφομποδάς» κατὰ τὰς εὐγενεῖς ταύτας στιγμὰς ἅς διατρέχει τὸ ἔθνος, νὰ ὑποδει-κνύῃ εἰς τοὺς βουλγαφόρους! αὐτοῦ

τὴν βελτίωσιν τῶν τυχόν ἐλλείψε-ων, καὶ τὴν ἐπενεκτήαν μεταρρυθ-μίσιν. Ἐχει ἄφρονον τοιαύτην ὁλην ἵνα ὑποδείξῃ τῇ «Σοδράνι» σχε-πομένην περὶ τοῦ καλοῦ τῆς Βουλ-γαρίας, τούτου ἔνεκα ἀναγκάζομε-θα καὶ ἡμεῖς νὰ συστήσωμεν τῇ «Σφομποδᾷ» ἀποχὴν ἀπὸ τῶν τι-ούτων ἀηδῶν συνονθυλευμάτων καὶ σοκφαντικῶν διαδόσεων ἅτινα ἀ-νάποδράστως ἄγουσιν εἰς τὴν δια-κύβευσιν τῆς ἐθνικῆς ἀπιστοπείας ὑπὲρ ἧς τοσοῦτον ἐμόγησε τὸ βουλ-γαρικὸν ἔθνος!

Σ.

ΕΛΛΑΣ ΚΑΙ ΡΩΜΟΥΝΙΑ

Ο ἐν Βερολίνῳ ἐπιτετραμένος τῆς Ἑλλάδος Κ. Αντωνόπουλος ἀπύθυνεν εἰς τὴν «Ερ. τῆς Κο-λωνίας» γράμμα, δι' οὗ ἀνασκευάζει ὡς ἀνακριβὴ τῆς κληρονομίας Ζάπ-πα καὶ τῆς κληρονομίας Σαρόγλου, λέγων ὅτι ἐκ τῆς τελευταίας ταύ-της κληρονομίας ἡ ἑλληνικὴ κυ-βέρνησις οὔτε ἐξήτησεν, οὔτε ἔλαβεν ὁβολόν, ἐνῷ ἡ ῥωμανικὴ κυβέρ-νησις παρέστησεν αὐτὴν ὡς τὴν μόνην κληρονόμον τῶν κτημάτων τοῦ Ζάππα. «Προκειμένου περὶ ἔ-ριδος μεταξὺ δύο κυβερνήσεων (γράφει ὁ Κ. Αντωνόπουλος) κα-τὰ πάσας τὰς ἀναγνωρισμένας ἀρχὰς τοῦ διεθνοῦς δικαίου ἀρ-μόδιον ν' ἀποφανθῇ εἶναι, οὐχὶ τὸ δικαστήριον ἐνός τῶν δύο ἐρι-ζόντων κρατῶν, ἀλλὰ διεθνὲς διαιτηρικὸν δικαστήριον, ἐπὶ τοῦ ἀσαλεύτου δὲ τούτου ἐδάφους τε-θεῖσαν ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις πέ-ποιθεν ὅτι ἡ ἀμερόληπτος ἐξέ-τασις τῆς ὑποθέσεως ὑπὸ τῶν με-γάλων δυνάμεων θὰ ἐπιφέρει τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἑλληνικῶν ἀξι-ώσεων». Εἰς τὴν ἐπιστολὴν ταύ-την ἀπαντῶσα ἡ «Ερ. τῆς Κολω-νίας» λέγει ὅτι τὸ διεθνὲς δικαιο-ν εἶναι ἐκ τῶν κεραμείων ἐκεί-νων σκευῶν, εἰς ἃ κολλᾷ τις τὴν χειρίδα ὅπου θέλει. Κατὰ τὸ διε-θνὲς δικαίον τῆς Ἑλλάδος, δὲν εἶ-ναι ἀρμόδια ν' ἀποφανθῶσιν ἐπὶ ἔριδος δύο κυβερνήσεων τὰ δικα-στήρια μιᾶς ἐξ αὐτῶν ἀλλὰ, κατὰ τὸ διεθνὲς δικαίον τῆς Ρωμανί-ας, δὲν ἐπιτρέπεται εἰς ἓν κράτος νὰ ἔχῃ ἀκίνητα κτήματα ἐν ἄλ-λῳ κράτει. Επειδὴ ὁ Κ. Αντωνό-πουλος, ἵνα ἐπιτύχῃ τὴν δημοσί-

ευσιν τῆς ἐπιστολῆς τοῦ ἐπεκα-λέσθη τὸν περὶ τύπου νόμον. ἡ «Ερ. τῆς Κολωνίας» ἰσχυρίζεται ὅτι δὲν ἦτον κατὰ νόμον ὁ τόχρε-ως νὰ δημοσιεύσῃ ἀνασκευὴν, πε-ριέχουσαν τὰς περὶ τῆς ἔριδος γνώμας τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσε-ως, καὶ ὅτι ἐπραξε τοῦτο ἐξ ἀ-βροπροσύνης, ὑπομινύσκει δ' εἰς τὸν Ἑλληνα διπλωμάτην τὸ ἐξῆς παράγγελμα τῆς Ἑλληνικῆς σοφί-ας.

τρία γὰρ ἐστί, δέσποτα, δι' ὧν ἅπαντα γίγνεται, ἢ κατὰ τοὺς νόμους. ἢ ταῖς ἀνάγκαις, ἢ τὸ τρί-τον ἔθει τινί.

Ἡ δημοσίευσις τῆς ἐπιστολῆς, λέγει τὸ παραρρήγειον φύλλον, ἐγένετο οὐχὶ κατὰ νόμον ἢ κατ' ἀνάγκην. ἀλλὰ κατὰ ἔθος. Εὐὰν ὁμοία ἀνασκευὴ ἐπέμπετο ὑπὸ Γερ-μανοῦ, θὰ ἐπεστρέφετο ἀλλὰ πα-ρὰ ξένου δὲν εἶναι εὐλογον νὰ προσδοκᾷ τις ἀκριβὴ γνώσιν τῶν γερμανικῶν νόμων.

* *

Εξ Ἀθηνῶν ἀγγέλλεται τηλε-γραφικῶς ὅτι αἱ δυνάμεις, ἀφορ-μὴν λαβοῦσαι ἐκ τῆς ἑλληνικῆς διακοινώσεως, διαμείδουσι γνώ-μας περὶ τῆς διαγωγῆς τῆς ῥωμου-νικῆς κυβερνήσεως ἐν τῇ ὑποθέ-σει τῆς κληρονομίας Ζάππα. Ἀλλ' ἐκ Βουκουρεστίου ἀγγέλλεται, τοῦ-ναντίον, ὅτι τὸ διπλωματικὸν διά-βημα τῆς Ἑλλάδος ἀπέβη ἀλυσι-τελές. Ἡ γερμανικὴ κυβέρνησις ἰ-δίᾳ ἀπεκρίθη δῆθεν ὅτι δὲν δύνα-ται νὰ ἐπιληφθῇ τῆς ἐρμηνείας τῶν νόμων ξένου κράτους, ὅτι δὲ τὴν φιλικὴν αὐτῆς παρέμβασιν ἐκώλυσε τὸ τραχὺ τῆς Ἑλλάδος ἥθος καὶ ἡ ἀδικαιολόγητος ῥῆξις. Κατ' ἰδιαιτέρας ἡμῶν πληροφορίας ἐκ Ρωμανίας, ἡ πιθανὴ συνέπεια τῆς ῥήξεως τῶν διπλωματικῶν κυβερνήσεων, ἐντρεπομένη πλέον νὰ ἐπιδείξῃ τὴν ἀρπακτικὴν αὐτῆς πρόθεσιν ἐνώπιον τῆς Εὐρώπης, θὰ ἐνεργήσῃ, ὅπως τὰ δικαστήρια κρίνωσιν ὑπὲρ τῶν συγγενῶν.

ΤΟ ΔΑΝΕΙΟΝ

Ἡ Μπαλκάνσκα Ζορά, πραγμα-τεῦται ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ περὶ τοῦ δανείου τῶν 142. 780. χιλ. λέβ. Αναλύει δὲ κατ' ἓν τὰ ἄρθρα τοῦ συμβολαίου μετ' ἐμβριθείας ἀ-ποδεικνυούσης τὰς οἰκονομολογι-

(17) ΥΠΟΦΥΛΛΙΣ «ΟΔΗΣΣΟΥ» (17)

ΟΙ ΔΙΔΥΜΟΙ

(Πρωτότυπον κοινωνικὸν διήγημα)

ὁπὸ

Γ. Ο ΣΚΑΝΑΒΗ

(Συνέχεια).

Ζ!

Παρερχόμεθα ὀκτάμηνον σχεδὸν δι-άστημα ἀπὸ τῆς ἐποχῆς κατ' ἣν ὁ Α-σκάνιος, συνεμάχησε μετὰ τοῦ Λουδο-δίκου. Ἦτο ἡδὴ Μάιος. Τὰ πτηνὰ ἡδέως

ἐπὶ τῶν δένδρων ἐκελάδουν ἐν τῇ ἐ-ξοχικῇ οἰκίσκῳ ὅπου ἀπὸ δέκα ἡδὴ μη-νῶν ἡ οἰκογένεια τοῦ Ἑρνέστου, υἱοῦ τοῦ κόμητος Κ** συνέζη ἐν ἀρμονίᾳ καὶ ἀγάπῃ.

Μία τῶν νυκτῶν τοῦ Μαΐου ἐνφ' ὃ οὐρανὸς ἦν αἰθριος, ἡ δὲ τῆς νυκτὸς νύμφη Σελήνη ἐσελάγριζεν ἐν τῇ στε-ρεώματι, λεπτὴ δὲ μυροβόλος αὔρα δι-έσειε τὰ φυλλώματα τοῦ περὶ τὸν οἰ-κίσκον τοῦ Ἑρνέστου κηπαρίου, ἡ Ρο-ζαλία ἐγένετο μήτηρ.

Τὸ τεχθὲν ὑπὸ τοιοῦτους ἀπαισίους οἰωνοὺς νεογνὸν ἦν ὠραῖον θυγάτριον εἰς ὃ μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἐδόθη τὸ ὀ-νομα Κλημεντίνη.

Ὁ Ἑρνέστος πλησθεὶς μεγάλῃς χα-ρᾶς, ἡσπάσθη τὴν θυγατέρα του μετὰ τῆς μητρὸς ἷς, καὶ ἀνῆρτησεν ἀπὸ τοῦ τραχήλου αὐτῆς ἐγκόλπιον μετὰ χρυ-

σῆς ἀλύσεως, ἐν ᾧ ἐνέγραψε τὸ ὄνο-μα Κλημεντίνη καὶ τὰς λέξεις «Ἐγεν-νήθη ἐν . . . τῇ 10 Μαΐου τοῦ 18...»

Δέκα ἡμέρας μετὰ τὸν τοκετὸν τῆς Ροζαλίας ὁ Ἑρνέστος περιβεβλημένος μακρὸν ἐπενδύτην καὶ πρόσθετον βαθὺν πῶγωνα, περιεπλανᾶτο ἀνὰ τὰς ὁδοὺς τῆς Ενετίας ὡσεὶ ζητῶν τινα. Ἀνθρω-πὸς τις ἐβάδιζε πλησίον αὐτοῦ ὑποκρύ-πτων αὐτόν, καὶ παρακολουθῶν τὰ βήματά του.

Ὁ Ἑρνέστος πρὸς στιγμὴν ἔστη ἔμ-προσθεν τοῦ δουκικοῦ μεγάρου, παρε-τήρησεν ἐκ τῆς αὐλαίας θύρας καὶ ἐ-κτὸς σωματοφυλάκων τινῶν οὐδένα ἄλλον κατάρθρωσε νὰ ἴδῃ.

Τυχαίως ἐστράφη καὶ ἰδοὺ εὗρίσκε-ται ἀντιμέτωπος μετὰ τοῦ παρακολου-θοῦντος αὐτὸν ἀνθρώπου.

— Φοβερό;

— Ἀρχηγέ; Μικροῦ δεῖν δὲν σὲ ἐ-γνώριζα! Διάβολε πρὸ τόσο καιροῦ σὲ ζητῶ, τί ἔγεινες ἀρχηγέ;

— Αἱ συναθροίσεις σας, Φοβερό, δὲν με εὐχαριστοῦν πλέον τόσοσιν τῶρα ὅ-σῳ ἄλλοτε. Μὴ νομίζεις ὅτι ἔπαυσα νὰ παρακολουθῶ τὰ κινήματα τῶν ἐπι-βουλευομένων τὴν τιμὴν τῆς πατρίδος μας ἀλλὰ θέλω νὰ εἶπω, ὅτι ὁ Θεὸς μοὶ ἐχάρισε πολυθέλητον θυγάτρι-ον, εἰς τὸ ὅποιον ἀριέρωσα καὶ νοῦν καὶ καρδίαν, γνωρίζεις δὲ ὅτι μετ' ἀφ-αιρεῖ πολλὰς ὥρας τῆς ἡμέρας καὶ ἰδίᾳ τῆς νυκτὸς τὰς ὁποίας εὐχαριστοῦμαι, ὡς γνωρίζεις νὰ διαθέτω πλησίον σας.

— Ἀχ! ἀρχηγέ! Εἶπε τὸ κοράσιον τοῦτο νὰ ἦ ἡ χαρὰ καὶ ἡ παρηγορία τῶν γονέων σου! Ἀλλ' ἐδῶ δὲν εἴμε-θα εἰς ἀσφαλὲς μέρος, ἅς προχαρῆσω-μεν πρὸς τὸ οἶνοπωλεῖον τῶν φίλων

κάς σκέψεις τοῦ γράφοντος, εὐρίσκει τὴν σύναψιν αὐτοῦ μὴ ἐπαρῆν ἐν σχέσει πρὸς τὸν σκοπὸν ὃν δι' αὐτοῦ ἐπιδιώκει ἡ κυβερνήσις, ἤτοι τῆς κατασκευῆς τῶν λιμένων καὶ τῆς νέας σιδηροδρ. γραμμῆς. «Οἱ λιμένες, γράφει, ἡ «Ζορά» θὰ καλύψωσι τὸ δαπανηθόμενον χρήμα, ἂν οὐχὶ νῦν, τοῦλάχιστον εἰς προσεχὲς μέλλον. Ο σιδηρόδρομος ὅμως, θὰ εἶναι δι' ἡμᾶς οὐχὶ κεφάλαιον ἐξ 100 ἑκατομμυρίων, ἀλλὰ νέον χρέος. Ἐκ τῶν σιδηροδρ. γραμμῶν οὐδεμία καλύπτει τὰ ἐξοδία τῆς, ἐκτὸς τῶν γραμμῶν Τούριβρωτ-Μπέλο, καὶ Υαμπόλεως-Πύργου μόλις ἐπιτυχανουσὶν τοῦτο, τῆς δευτέρας μάλιστα χρησίμου οὐσῆς διὰ τὸν λαὸν ἐκ τῆς μεταφορᾶς διὰ τῶν ἀνατολ. σιδηροδρόμων. Ἡ γραμμὴ Ρούσε-Βάρνα, ἀφίνει τὸ μεγαλύτερον ἔλλειμμα, ἂν καὶ διασχίσει τὰ εὐφορώτερα τῆς Βουλγαρίας μέρη. Τί λοιπὸν θὰ μετακομίζῃ ἡ νέα μεγάλη σιδηρ. γραμμὴ. Μὴ θὰ συντηρῆται διὰ τιναν τόνων δαμασκηνῶν, ἅτινα παρᾶγει τὸ Κίστενδὴλ; Τοῦτο εἶναι τὸ μόνον προϊόν ὑπερθὰ ἐκμεταλλεύεται ἡ γραμμὴ ὑπὲρ οὗ θὰ ἀναγκασθῶμεν νὰ προβλέψωμεν ἐξοδα ἐν τῇ προϋπολογισμῇ. Ἐν Εὐρώπῃ ἐπὶ ἐνὸς δι' ἑκάστον χιλιόμετρον πληρώνουσι μεταφορικὰ 30 ἑκατοστά. Παρ' ἡμῖν ἡ μεταγωγὴ τοῦ σίτου τοῦ μόνου μεταφερομένου ἐμπορεύματος, τελεῖται εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν ὁ χωρικός μὴ ἔχων ἀσχολίας ἢ ποῦ νὰ χρησιμοποίησιν τὰ ὑποζύγια του, μεταφέρει τὸν σίτον τοῦ δι' ἰδίων ἀμαζῶν. Ο προϋπολογισμὸς λοιπὸν τοῦ Κράτους θὰ ἐπιβαρυνθῇ διὰ 10. 300. 000 λέβων ἀπλῶς χάριν τῶν δύο λιμένων, καθόσον ἡ σιδηρ. γραμμὴ ὑπὲρ ἧς θὰ καταλυθῇ τὸ μέγα μέρος τοῦ δανείου, θὰ εἶναι προσοδοφόρος. Τοῦτο εἶναι ὁμοίον, τῷ νὰ δανειζέται τις ἐντόκως χρήματα πρὸς οἰκοδομὴν οἰκίας, προωρισμένης νὰ μένῃ κενή. Ἡ δὲ ἀφέλεια ὅτι τὸ δημόσιον χρέος τῆς Βουλγαρίας θ' ἀνέρθῃ εἰς 243, 280, 000 καὶ τοῦτο ἐντὸς δεκαπενταετίας. Διὰ κράτος ἀριθμοῦν δεκαπενταετὴ ὑπαρξὶν τὸ ἀνωτέρω ποσὸν δὲν εἶναι ἐνθαρρυντικόν;»

«Παρατηρήσατε τὸ δημόσιον χρέος τῶν ἐν Εὐρώπῃ μικρῶν κρατιδίων. Βέλγιον, 1.916.000.000 ἑτήσ. τόκος 66.085 χιλ. Δανία 269.000.000 » » 14.409 »

Ελλάς	32.000.000 » »	1,867 »
Ρωμανία	715.000.000 » »	62.976 »
Ελλάς	420.000.000 » »	38.150 »
Σερβία	286.000.000 » »	15.300 »

«Οἱ ἀνω ἀριθμοὶ εἶναι διὰ τὸ ἔτος 1888 ἀλλ' ἔκτοτε ἡ κατάστασις δὲν ἠλλαξεν ἐπὶ πολὺ. Ἡμεῖς οἵτινες κατακραυγάζομεν κατὰ τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως Ἑλλάδος καὶ Σερβίας κάμνομεν γιγαντιαία βήματα διὰ νὰ τὰς προφθάσωμεν, θὰ ἐπιτύχωμεν δὲ ἐντὸς εἰκοσαετίας ὅτι ἡ Σερβία ἐντὸς 50 ἐτῶν, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι ἡ χώρα μας εἶναι πλουσιωτέρα ἐκείνης.»

«Συμπέρασμα! Ἐν τοῦ δανείου ἡ «Λένδερ-Μπάνγκ» λίαν θὰ ὠφελῇ ἴσως δὲ καὶ ἄλλοι πολλοὶ οἵτινες θὰ εὐλογῶσι τὴν ὥραν καθ' ἣν συνήρθη τὸ δάνειον, ἐν ᾧ ἡ Βουλγαρία οὐδὲν κερδίζει τὸν ναντίον δὲ εἰσέρχεται εἰς τὴν ὁδὸν τῶν δανείων. Ἡ Βουλὴ μετὰ πυρετώδους ταχύτητος συνεζήτησε καὶ ἐψήφισεν ὑπόθεσιν ὑψίστης σημασίας ἐπιφορτισούσης τὸ Κράτος διὰ βαρείας ὑποχρεώσεως. Ἀλλὰ καὶ ἱκανὸς χρόνος ἂν ἐδίδοτο αὐτῇ πρὸς συζήτησιν καὶ σύσκεψιν, ἢ πρότασις θὰ ἐγίνετο δεκτὴ, διότι δὲν ὑπάρχει τις ὁ ἀκούων ἡμᾶς, τοῦ ναντίον τοιαῦτα ὁμιλοῦντας μᾶς λέγωνσιν ὅτι δὲν εἴμεθα πατριῶται. Οἱ πατριῶται, οἱ ἐπιβαρύνοντες σήμερον διὰ νέου δανείου τὴν Βουλγαρίαν ἀναλαμβάνουσι μεγάλην εὐθύνην πρὸς τῆς νέας γενεᾶς. Ἐν μόνον εὐχόμεθα ὅπως μὴ προσκληθῶσι καὶ πάλιν οἱ αὐτοὶ πρὸς ψήφισιν νέου δανείου, ἵνα πληρωθῶσιν τόκοι τοῦ συναρθέντος.»

ΕΕΕ	Η	Δ	Η	Η	ΣΣΣΣ	ΕΕΕ	Η	ΣΣΣΣ	
Ε	Η	ΔΔ	Η	Η	Σ	Ε	Η	Σ	
ΕΕ	Η	Δ	Δ	ΗΗΗ	Σ	ΕΕ	Η	Σ	
Ε	Η	Δ	Δ	Η	Η	Σ	Ε	Η	Σ
ΕΕΕ	Η	ΔΔΔΔ	Η	Η	ΣΣΣΣ	ΕΕΕ	Η	ΣΣΣΣ	

Φήμη διεδύθη, γράφει ἡ Σφομποδὰ, παρὰ τῇ λαφ', ὅτι προϋπαίχεται ἐν τῇ Βουλῇ νομοσχέδιον περὶ μονοπωλείου τοῦ καπνοῦ. Ἐπεφορτίσθημεν παρὰ τῶν ἀρμοδίων ὅπως διαψεύσωμεν τὴν φήμην ταύτην καὶ ἀναγγεῖλωμεν ὅτι οὐ μόνον δὲν προϋτάθη τοιοῦτό τι ἀλλ' οὐτε προϋπαίχεται ποτε ἐν τῇ βουλευτικῇ ταύτῃ περιόδῳ.

Τὸ ἀτμόπλοιον «Εὐνώσις» ἀφικόμενον προχθὲς τέλος πάντων, τὴν ἐσπέραν τῆς αὐτῆς ἡμέρας κατηνύθη εἰς Σινάπην ἵνα τελέσῃ τὴν νενομισμένην κἀθαρσιν, καθόσον παρέλαβεν ἐπιβάτας διὰ Κων/πολιν.

ΔΙΑ ΤΟ ΔΗΜΑΡΧΕΙΟΝ.—Παρακαλεῖται

ταῖς τὸ σεβ. Δημαρχεῖον νὰ ἐπιστήσῃ τὴν πρόσοχιν του ἐπὶ τῶν ἀκαθαρσιῶν, αἰτίνες στολίζουσι κατὰ μήκος καὶ πλάτος τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως καὶ αἰτίαν εἰς τοὺς διαβάτας. Ἰδίους ὁμῆμασι βλέπομεν σχεδὸν καθ' ἑκάστην ἐκ τινῶν οἰκῶν ἐν αἷς εἶναι εἰς ἄκρον ἀνεπίτηχον ἡ καθαριότης, νὰ ρίπτωσιν ἐκ τοῦ παραθύρου τὰ ἀκάθαρτα νερὰ τῆς πρῶτης μεμιγμένα ἐνίοτε μετὰ ὀξεία οὐχὶ δὲ καὶ τόσον ἀρωματικά. Κατὰ μήκος τῆς ὁδοῦ «Μπογδάνοβα» τὰ ἐκ τῆς τελευταίας βροχῆς νερὰ μετὰ τῶν ἐκρεόντων ἐκ τῆς ἐκεῖ Σουλῆς κρήνης ἀπετέλεσαν ἀληθῆ λίμνην, ἥτις ἀπὸ ἱκανῶν ἡμερῶν πλημυρεῖ ἐκεῖ τὴν ὁδὸν οὐδὲν ὡς κινῶσι τὴν πρόσοχιν τοῦ δημαρχείου, ἐκτὸς ἂν τοῦτο φρονεῖ ὅτι εἶναι ὠφέλιμον εἰς τὴν ὑγείαν τῆς πόλεως!!

Προχθὲς ἀπέθανε καὶ χθὲς ἐκτεθῆναι ὁ συμπολίτης ἡμῶν Δανιὴλ Ι. Μυστακίδης πάσχων ἐκ χρονίας νόσου. Ἀναπαύσαι ὁ φιλόανθρωπος αὐτόν.

ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ

«ΦΙΛΙΠΠΟΠΟΛΙΣ»

Ο ὑποφανόμενος μάγειρος τοῦ ἐν τῇ Ξενοδοχείῳ «Φιλιππούπολις» (Πλὸ ὕδιφ' ἐστιατορίου, εἰδοποιῶν εἰς τοὺς τακτικούς μου πελάτας ὅτι ἀπὸ σήμερον θὰ παρίθεται αὐτοῖς γλύκισμα δωρεάν τρεῖς τῆς ἐβδομάδος ἀνὰ πᾶσαν Τρίτην, Πέμπτην καὶ Σάββατον.

Ἐν Βάρνῃ 30 Οκτωβρίου 1892.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΧΑΔΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΓΗΠΡΕΣΙΑ «ΟΔΗΣΣΟΥ»

Βιέννη 29. — «Ο Τσάρεβιτς κατὰ τὴν «Φράνδελντ» ἀνεχώρησεν κατευθυνόμενος εἰς Πετρούπολιν διὰ Βιέννης ὅπου θὰ διαμένῃ χάριν ἐπισκέψεως τῆς Αὐστροκρατορικῆς αὐλῆς.

Βουδαπέστη 29. — Ο «Πεσταλὸς Λύδ» βεβαιῶν ὅτι τὸ στέμμα ἐδέξατο τὴν παραίτησιν τοῦ ὑπουργείου. «Ο Τσάπαρ» ἐποφορτίσθη ν' ἀναγγεῖλῃ τοῦτο ἐπισήμως καὶ εἰς τὰς δύο Βουλὰς αὐρίον. Ο Τσάπαρ ἐδῆλωσεν εἰς φίλους του τινὰς τὴν σταθερὰν ἀπόφασιν ἣν ἔχει τοῦ νὰ μὴ ἀναλάβῃ τὸν σχηματισμὸν νέου ὑπουργείου ὑπὸ τοῦ ἐνεστώτος ὅρου.

Ἡ Maguarisag (?) μαρτυρεῖ ὅτι ὁ Αὐτοκράτωρ προσεκάλεσε τοὺς Tiza, Bauffy, καὶ Szell ἵνα ἀκούσῃ τὴν γνώμην των ἐπὶ τῆς ὑπουργικῆς κρίσεως.

Λονδὶν 29. — Ο Τσάρεβιτς ἀνεχώρησεν μεταβαίνων διὰ Βαρῖου τῆς Ἰταλίας εἰς Βιέννην.

Βιέννη 29. — Τὸ διάδημα τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως Ζάππα, προξενεῖ ἐνταῦθα αἰσθησιν. Ἐν τούτοις θὰ μένῃ ἄνευ πρακτικοῦ ἀποτελέσματος ἐφ' ὅσον ἡ Ρωμανία δὲν ζητεῖ τὴν μεσολάβησιν ἧτις δὲν δύναται νὰ ἐπιβληθῇ τῇ αἰτήσῃ μόνον ἐνὸς μέρους.

Παρίσι 29. — Ἐκρηκτικὴ σφαῖρα εὐρεθεῖσα ἐν τῇ οἰκίᾳ ἐνθα ἐδρεύει ἡ ἐταιρία Καρμό, κειμένη κατὰ τὴν δεδρωστοχίαν τοῦ Μελοδράματος, μετηνέχθη εἰς τὸ ἀστυνομικὸν τμήμα τῆς ὁδοῦ Μπονζαμπάν ὅπου ἐξεργάσθη πιθανῶς ἐκ κινήσεως ἐκρεμοῦς ὥρολογίου εἰς ἀστυνομικὸς ὑπάλληλος εἰς ὑπάλληλος τοῦ γραφείου τῆς ἐταιρίας Καρμό καὶ εἰς γραμματεὺς τοῦ ἀστυνομικοῦ τμήματος ἐφρονεῖσθαι. Τὰ σώματά των φρικωδῶς κατεκαρτίσθησαν. Εἰς ἀστυνομικὸς ἐπιθεωρητῆς ἐτραυματίσθη θανάσιμως οἱ δύο ὄροφοι τοῦ ἀστυνομικοῦ τμήματος κατεστράφησαν καθ' ὁλοκληρίαν.

Ἡ ἀπάθεια αὐτῇ προδύνησε φοβερὰν συγκίνησιν. Μέγας δὲ τρόμος κατέλαβε τοὺς κατοίκους.

Βρυξέλλαι — Ἐναρξίς τῆς Βουλῆς ἐγένετο. Ο βασιλικὸς λόγος ἀναφέρει περὶ ἀναθεωρήσεως τοῦ συντάγματος. Αἱ μετὰ τῶν ξένων σχέσεις ἐμποιοῦσιν ἐμπιστοσύνην.

Βιέννη 30. — Ἡ ναυτικὴ ἐταιρία τοῦ Δουναβέως ἀγγέλλει ὅτι διακόπτει τὴν μεταφορὰν ἐμπορευμάτων ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Γαλαζίου ἀπὸ τῆς 30 Νοεμβρίου καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Βουδα-Πέστης-Βελιγραδίου ἀπὸ τῆς 1 Νοεμβρίου.

Παρίσι 30. — Χθὲς οἱ σοσιαλισταὶ διέτρεξαν τὰς ὁδοὺς ἐν διαδηλώσει. Τινὲς ἐπληρώθησαν.

Βελιγράδι 30. — Αἱ ἐκλογαὶ τῆς Σκουπίνας θὰ λάβουν χώραν τὸν Φεβρουάριον, ἢ ἐναρξίς δὲ τὸν Μάρτιον.

Παρίσι 30. — Τὸ πρακτορεῖον Χαδὰς ἀγγέλλει ἐκ Πόρτο-Νόβο ὅτι ὁ Δοδδὲς ἐκυρίευσεν τὴν Κάβα μετὰ κρατερὰν μάχην καθ' ἣν 11 Γάλλοι ἐφονεύθησαν καὶ 42 ἐπληρώθησαν. Ἐνεκεν τῆς νίκης ταύτης ὁ Δοδδὲς προδιδάσκει εἰς στρατηγόν.

Βιέννη. — Ο «Πολίτης» ἀποδίδει σημασίαν εἰς τὴν προσεχῇ ἐπισκεψὶν τοῦ Τσάρεβιτς εἰς Βιέννην, ἥτις θεωρεῖται ὑπὸ τῶν ἐν Πετρούπολιν ὡς ἐνδείξις τῶν φιλικῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν δύο Αὐλῶν.

τοῦ λαοῦ ὅπου οἱ δύο φίλοι παρὰ τινι τραπέζῃ καθίσαντες ἐξήγησαν ἀναψυκτικὸν ποτόν. «Ο διάλογος αὐτῶν ἦν λίαν διεξοδικός, διήρκεσε δὲ ἐπὶ πολὺ. Διαρκούντος αὐτοῦ ὁ Φοβερός ἐφαίνετο λίαν ἀνήσυχος, ὥσθι ἀπέκρυπτε τι ἀπὸ τοῦ Ἑρνέστου, ὅστις παρατηρήσας τὴν ἀσυνήθη ταύτην παραχρὴν ἠναγκάσθη νὰ ἐρωτήσῃ αὐτόν.

«Ο Φοβερός κλαίων ἀμολόγησεν ὅτι ἐγένετο θύμα ὀπτικῆς ἀπάτης, ὅτι ἐξέλαβε τὸν Λουδοβικὸν ἀντ' αὐτοῦ καὶ ὅτι ἀμολόγησεν αὐτῷ τὰ πάντα ἐν τῇ δούρικῃ κήπῳ, τῇ ἐξαπατήσῃ τοῦ ἀδελφοῦ του.

— Φρονεῖς, ἡρώτησε σοβαρῶς ὁ Ἑρνέστος, ὅτι ὁ ἀδελφός μου ὑπούλως σοι ὑπέκλεψε τὸ μουσικόν;

— Τὸ ὁμνύω ἀρχηγέ μου!

— Ἰσως, ἐψήφισε ὁ Ἑρνέστος, ἡθέ-

λησε νὰ δοκιμάσῃ τὴν πίστιν σου πρὸς ἐμὲ χάριν τῆς ζωῆς μου!

— Τὸ εὐχομαι, ἀρχηγέ, ἀλλὰ... Ἀλλ' εἶσαι καχύποπτος! Μὴ φοβοῦ! τὰ βέλη των δὲν θὰ μᾶς φθάσωσιν. Ἐγὼ τούτοις ἡ νύξ προσεγγίζει καὶ τὸ θυγάτριόν μου, μοὶ ἀναμένει Φοβερέ, ἂν θέλῃς δύνασαι νὰ...

— Νὰ σὰς συνοδεύσω, δὲν ἔχει οὐτῶ; «Ὁραῖα ἐπαγρύπνησις ὑπὲρ τοῦ λαοῦ καὶ τὴν ἀλήθειαν! Ἀλλ' οὐδὲν ὡς παρὰ τοῦ σιγῆς εἰς σιγὴν νὰ ἔχωμεν νέαν τινὰ διαταγὴν τοῦ Κόντε-Ασκανίου μέλλοντος νὰ διαπράξῃ κανὲν ἐκ τῶν συνήθων του ἐγκλημάτων. Ἐσχάτως μάλιστα, ἀρχηγέ, ἤκουσα περὶ συνοικεσίου τινος τοῦ Κόντε μετὰ τινος πλουσίας κομῆσεως, ἣν τις οἶδε πῶς θὰ ἀπεπλάνησε.

— Χά! Χά! Εἰς αἶρετα, καὶ ὁ εἶδος

τοῦ κρεοπώλου ἰδοὺ ἐν μιᾷ στιγμῇ κόμης.

— Κάτι βρωμοδουλειὰ θὰ τρέχῃ ἐδῶ, ἀρχηγέ! Καὶ διὰ τοῦτο ὀφείλω νὰ μάθω τὰ πάντα.

Ἐν τῇ μεταξὺ κρότος ἀμάξης καὶ κωδωνισμὸς ἀντήχησαν εἰς τὰ ὦτα τοῦ Ἑρνέστου.

— Πηγαῖνα, φίλε μου, λέγει πρὸς τὸν Φοβερόν, τὸ θυγάτριόν μου μοὶ ἀναμένει, Ἀμαξηλάτα! Ὁδὸς Β* εἰς τὸ τέλος τῆς συνοικίας.

— Ἀλλ' ἐκεῖ, κύριε, δὲν ἵπάρχουσιν οἰκίματα! μήπως θὰ ἐπιστρέψῃτε;

— Οὐχί! θὰ εὐρῶ μόνος ὅτι ζητῶ.

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἐπιστραφεὶς εἰδὼν ἐκεῖ του ἐν τῇ οἰνοπωλείᾳ ἄνθρωπον νωχελῶς ἐξηλαμένον καὶ τὴν κεφαλὴν μεταξὺ τῶν χειρῶν ἔχοντα, ὅστις ἐκοιμάτο, κατὰ τοὺς τελευταίους

δὲ λόγους τοῦ Ἑρνέστου προσεποιήθη ὅτι δεικνύει σημεῖα ἐξεγέρσεως. «Ἡ σκηνὴ ἐφάνη συνήθης τῇ Ἑρνέστῳ καὶ μάλιστα ἐν κἀπηλείᾳ, ἐν τούτοις μεταμέλειά τις κατέλαβεν αὐτόν ἐκφωνήσαντα μεγαλοφώνως τὰς τελευταίας λέξεις διότι ἐνόμιζεν ἑαυτὸν μόνον μετὰ τοῦ Φοβεροῦ, οὗ μόλις πρό ὀλίγων λεπτῶν ἀπεχωρίσθη. Ἐν τούτοις ἐπέβη τῆς ἀμάξης καὶ ἀνεχώρησεν.

«Ο κοιμώμενος ἄνθρωπος ἠγέρθη ἐξηγριωμένος, ἐξήγησε τὸν ἵππον, ὃν ἀφῆκεν ἐλθὼν ἐν τῇ σταύλῳ, καὶ ἐπιβὰς αὐτοῦ ἠκολούθει μακρόθεν τὴν ἀμαζαν ψιθυρίζων:

— Τὴν φορὰν ταύτην σὲ κρατῶ.

Οπισθεν τοῦ ἵππου αὐτοῦ, ἕτερος ἀνάδατης ἠκολούθει καὶ τὴν ἀμαζαν τοῦ Ἑρνέστου καὶ τὰ ἵχνη τοῦ ἵππου τοῦ ἀγνώστου, (ἀκολουθεῖ).

NEON ΞΕΝΟΔΟΧΙΕΟΝ

„ΦΙΛΙΠΠΟΥΠΟΛΙΣ“

(ΠΛΟΒΔΙΦ)

EN BARNH

ΟΔΟΣ „ΣΟΛΟΥΝΣΚΑ“ ΜΗΛΑΟΥΚ-ΠΑΖΑΡ, ΑΡΙΘ. 461

ΔΙΕΥΘΥΝΟΜΕΝΟΝ

ὁπὸ

N. X. ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΚΑΙ ΣΤΑΥΡΟΥ Φ. ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΥ

ΠΑΝΤΟΠΩΛΕΙΟΝ — ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ — ΚΑΛΗΝΟΠΩΛΕΙΟΝ.

Διάφορα Εὐρωπαϊκὰ ποτὰ
καὶ γνήσιοι παλαιοὶ
καὶ
νέοι οἶνοι

Εὐρωπαϊκὸς τυρὸς.—Ολα τὰ
εἶδη τῶν διὰ τῶν χοιρείων
κρεάτων παρασκευαζομένων
ἐδεσμάτων.

ΤΙΜΑΙ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΙ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

ΦΩΤΟΓΡΑΦΟΣ

ΜΕΤΕΚΟΜΙΣΘΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΕΓΑΛΗΝ ΟΔΟΝ

ΠΡΕΣΛΑΒΣΚΑ

ΕΝΑΝΤΙ ΤΟΥ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΥ ΑΧΜΕΤ ΕΦΕΝΤΗ

(HOTEL COMMERCIAL)

ΠΛΟΥΣΙΩΤΑΤΑΙ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΣΥΣΚΕΥΑΙ ΝΕ-
ΩΤΑΤΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΠΛΗΡΗΣ ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΕΝ
ΤΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΗΣΕΙ ΜΗ ΕΠΙΔΕΧΟΜΕΝΗ ΣΥΝΑ-
ΓΩΝΙΣΜΟΥ—ΜΕΓΕΘΗ ΑΠΟ ΒΙΖΙΤ ΜΕΧΡΙ ΦΥΣΙΚΟΥ

ΤΙΜΑΙ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΙ

ΔΙΑΤΙΜΗΣΙΣ ΒΟΥΛΓ. ΕΘΝ. ΤΡΑΠΕΖΗΣ Βάρνα, 30 Οκτωβρίου 1892.

Ἐπικαταλλαγή (agio)		ἀγορά εἰς χρυσόν		πωλήσεις εἰς χρυσόν		Συναλλάγματα εἰς χρυσόν	
Πωλήσεις, ἀργ. μὲ χρυσόν	2 50	λίβα	έκ.	λίβα	έκ.	λίβα	έκ.
Ἀγορά „ „ „	2 80						
Ρωσσίας χαρτ. ροῦβλία	100 ..	246	25	252	—	249	4.
„ φράγκ. χρ. σά	100 ..	—	—	100	75	—	—
Αὐστρίας χαρτ. φιαρ.	100 ..	208	65	210	75	209	55
„ φράγκ. χρυσά	100 ..	—	—	100	30	—	—
Γερμανίας μάρκ.	100 ..	123	20	124	80	124	—
„ φρ. χρυσά	100 ..	—	—	100	45	—	—
Γαλλίας							
Βελγίου							
Ἰταλίας							
Ελβετ.							
φράγκα χρυσά	100 ..	99	85	100	35	100	—
Ἀγγλίας λίρα στερλ.	1 ..	25	20	25	28	25	25
φράγκ. χρυσά	100 ..	—	—	100	50	—	—
Τουρκίας λίρα τουρκ.	1 ..	22	70	22	90	—	—
„ φράγκ. χρυσά	100 ..	—	—	100	25	—	—
Σερβίας							
Ρουμανίας							
φράγκα χρυσά	100 ..	—	—	100	25	—	—
Τραπεζ. Ἀγγλίας, Γαλλίας Γερμανίας, Βελγίου καὶ Ελβετίας		99	—	100	—	—	—
Εἰκοσόφραγκον ἐν Βιέννῃ fl. . . .	9.54 1/2						

Ὁ ἐλάχιστος ὅρος διὰ τὰς ἰνω ἐπικρατείας εἶναι 0.50 ἑκατοστὶ. Διὰ τὴν Τουρκίαν 1 λιβόν. Προμήθεια δι' ἀποστολὰς εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς ἡγμονίας 1/10 %. Ἐλάχιστος ὅρος 0.25 ἑκ.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΕΙΟΝ

Ε. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΥ & Ι. ΚΟΚΚΙΝΟΥ

ΕΝ ΠΥΡΓΩΙ

Ὁ δὲ „Φερδινάνδοβα“.

(20—36)

(20—36)

Τὸ φωτογραφεῖον τοῦτο πλουτισθὲν διὰ μηχανῆς τελευταίου συστήματος, ἐπίπλων καὶ καλλίστου ὕλικου διακρίνεται ἐπὶ εὐθηνίᾳ, ἀκριβεῖα καὶ ἀνεπιτηδεύτῳ φωτογραφῆσει.

Μεγέθη ἀπὸ Βιζίτ μέχρι φυσικοῦ

ΙΧΝΟΓΡΑΦΗΣΕΙΣ ΕΙΣ ΦΥΣΙΚΟΝ ΜΕΓΕΘΟΣ

ΝΑΤΣΙΟΝΑΛΑ

ΓΕΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΩ

Φέρομεν εἰς γνῶσιν τοῦ σεβαστοῦ κοινοῦ ὅτι, ἐπεὶ ὁ κ. Ἰβάν Καρλόβσκις ἔπαυσεν ὦν τοῦ λοιποῦ πράκτορ τῆς ἑταιρίας ἡμῶν διωρίσαμεν ἀντ' αὐτοῦ τὸν κ. Νεσὴμ Μπ. Μπαρούχ, ὅστις θὰ ἐκδίδῃ ἀσφαλιστικὰ συναλλάγματα καὶ θὰ εἰσπράττῃ τὸ ἀντίτιμον αὐτῶν.

Ἡ Γενικὴ Διεύθυνσις.

ΔΙΔΕΤΑΙ ΥΠ' ΕΝΟΙΚΙΟΝ ΚΑΙ ΠΩΛΕΙΤΑΙ ἡ τέως εἰς τὸν κ. Ι. Καρλόβσκι ἀνήκουσα οἰκί, συγκειμένη: ἐν μὲν τῇ κάτω ὀροφῇ ἐκ τριῶν δωματίων, 1 μαγειρίου, 1 πλυντηρίου καὶ ἐνός οἰκήματος μετὰ ἀποθήκης, ἣτις δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς γραφεῖον.—Ἐν δὲ τῇ ἄνω—ἐξ 6 δωματίων. Κεῖται ἐν Βάρνῃ, ὁδὸς «Μηάλα», ἀριθ. 106 ἐπὶ φραιοτάτης τοποθεσίας παρὰ τὴν παραλίαν.

Περὶ πληροφοριῶν ἀποταθῆτωσαν οἱ ἀγορασταὶ πρὸς τὸν κ. Νεσὴμ Μπ. Μπαρούχ, πράκτορα τῆς «Νατσιονάλας» ἐν Βάρνῃ, τοὺς κ. κ. Πανισέρσκι καὶ Ράγκωφ, δικηγόρους ἐν Βάρνῃ, τὴν Γενικὴν Ἀντιπροσωπείαν τῆς «Νατσιονάλας» ἐν Σοφίᾳ καὶ τὴν διεύθυνσιν τῆς Ἀσφαλιστικῆς ἑταιρίας «Νατσιονάλα» ἐν Βουκουρεστίῳ.

NATIONALA

Société général d'assurance à Bucarest.

Nous portons à la connaissance de l'honorable public que, M-r J. Karlofsky ayant cessé fonctionner comme agent de notre société à Varna, nous l'avons remplacé par M-r Nicime B. Barouch qui sera chargé d'émettre les polices d'assurance et recevoir les encaissements.

La Direction Générale.

A vendre et à louer :

La maison qui appartenait à M-r J. Carlofsky, laquelle contient dans le rez de chaussée trois chambres, une cuisine, une blanchisserie et un local avec un magasin, qui pourrait servir de bureau; le premier étage contient six chambres. La susdite maison est située à Varna, rue «Bela» No- 106 sur le plus bel emplacement des côtes de mer.

Adressez pour les informations à M-r Nicime B. Barouch, agent de la «Nationala» à Varna, Messieurs Panidjersky et Rancoff avocats à Varna, à l'Administration Générale de la «Nationala» à Sophia et à la Direction Générale de la Société d'assurance «Nationala» à Bucarest.

(10—24)

ΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙΤΑΙ ΤΟΙΣ ΕΝΑΛΑΦΕΡΟΜΕΝΟΙΣ ΟΤΙ ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΧΑΡΤΗΣ ΠΡΟΣ ΠΕΡΙΤΥΛΙΞΙΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΕΙΔΩΝ ΜΕ ΤΟ ΚΟΙΛΟΝ